
**PROBLEMATIKA OCEŇOVÁNÍ STROJŮ A VÝROBNÍCH ZAŘÍZENÍ V RÁMCI
OCEŇOVÁNÍ PODNIKU JAKO CELKU**

**VALUATION OF MACHINERY AND EQUIPMENT IN THE COMPANY
VALUATION PROCESS**

Zdenka Volkánová³⁴

ABSTRAKT:

Oceňování strojů a výrobních zařízení je velice náročnou a zodpovědnou činností, která klade na znalce vysoký stupeň znalostí a vědomostí. Oceňování podniku jako celku je komplexní oceňovací proces, jehož součástí je oceňování aktiv a pasiv. Aktiva jsou majetek podniku a pasiva vyjadřují zdroje krytí tohoto majetku. Aktiva se dále dělí na stálá aktiva a oběžná aktiva. Pasiva rozlišujeme jako vlastní zdroje financování a cizí zdroje financování. Mezi stálá (někdy také hmotná) aktiva patří – mimo jiné – stroje, výrobní zařízení, technologické celky apod. Oceňování těchto aktiv podniku vyžaduje i značné znalosti z oborů technických. V naukách o podnikovém účetnictví existují zcela nezávislé představy o oceňování hmotných aktiv. Tento příspěvek má za cíl přiblížit pohled na oceňování strojů a výrobních zařízení z pohledu technického a ekonomického, a to v rámci oceňování podniku jako celku.

ABSTRACT:

Valuation of machinery and equipment is very demanding and responsible action that puts the high degree of expert knowledge and awareness. Valuation of the enterprise as a whole is a complex measurement process, which includes the valuation of assets and liabilities. Assets are assets and liabilities express enterprise resource coverage of this property. Assets are further divided into fixed assets and current assets. Liabilities distinguished as its own funding sources and foreign sources of funding. Between the permanent (sometimes tangible) assets include - among others - machinery, equipment, technological units, etc. Valuation of assets of the business requires considerable knowledge of technical disciplines. The doctrines of corporate accounting, there are quite independent ideas about valuation of tangible assets. This post aims to zoom in on the valuation of machinery and equipment in terms of technical and economic, in the company's valuation.

KLÍČOVÁ SLOVA:

Oceňování, oceňování podniků, oceňování strojů a výrobních zařízení, technický pohled, ekonomický pohled, aktiva.

KEYWORDS:

Valuation, company valuation, business valuation, valuation of machinery and equipment, technical, economic, the assets, the tangible assets

1 Úvod

Příspěvek se zaměřuje na problematiku oceňování strojů a výrobních zařízení z pohledu oceňování podniku jako celku. Ocenění podniku znamená, že oceňovatel/znalec musí nejprve vymezit účel, pro který se ocenění vypracovává.

---

³⁴ Volkánová, Zdenka, Ing. Bc., ÚSI VUT Brno, Údolní 53, 602 00 Brno, 724 216 901,
zdenka.volkanova@usi.vutbr.cz, zdenka.volkanova@seznam.cz

Důvody pro ocenění podniku:

- koupě a prodej podniku
- splynutí a sloučení obchodních společností
- vklad podniku do nově zakládané obchodní společnosti
- změna právní formy obchodní společnosti
- uvádění společnosti na burzu
- poskytování úvěru, atd.

Součástí majetku podniku jsou mnohdy stroje a výrobní zařízení, které oceňovaný podnik vlastní. Při určování hodnoty podniku není – podle mého názoru – kladen dostatečný zájem na technickou způsobilost těchto strojů a výrobních zařízení, které jsou zahrnuty v aktivech podniku, tedy majetku podniku.

2 Ocenění podniku

Hlavní cíl při oceňování podniku je vyjádření jeho hodnoty pomocí peněžní částky. Výslednou hodnotu podniku potom oceňovatel/znalec stanoví na základě více oceňovacích metod. Volba těchto metod většinou závisí na účelu ocenění a nejčastěji se používá výběr ze základních oceňovacích metod používaných pro oceňování podniku.

Pro přehled uvádím základní metody, které se používají pro oceňování podniku:

1. Ocenění na základě analýzy výnosů (výnosové metody)

- metoda diskontovaných peněžních toků
- metoda kapitalizovaných čistých výnosů
- kombinované (korigované) výnosové metody

2. Ocenění na základě analýzy trhu (tržní metody)

- ocenění na základ tržní kapitalizace
- ocenění na základě srovnatelných podniků
- ocenění na základě srovnatelných transakcí
- ocenění na základě údajů o podnicích uváděných na burzu

3. Ocenění na základě analýzy majetku (majetkové ocenění)

- vlastní kapitál
- likvidační hodnota
- substanční hodnota

Pokud bychom dále zkoumali jednotlivé způsoby určování hodnoty podniku podle jednotlivých metod (viz výše), došli bychom k závěru, že primárně se vstupní data čerpají z finančních výkazů, tj. Rozvaha, Výkaz zisku a ztráty a Cash Flow. V těchto případech se oceňovatel/znalec zaměřuje zejména na výnosový způsob ocenění a tedy „jakou budoucí hodnotu nám podnik jako celek přinese“. Primárně vychází z finančních výkazů Rozvaha, Výkaz zisku a ztráty, Cash Flow. Zde může nastat – podle mého názoru – zkreslení výsledné hodnoty vlivem zobrazení aktiv v jejich historické hodnotě. Ve finančních výkazech, které vycházejí z finančního účetnictví, kde je podle české legislativy majetek oceňován a evidován v historických cenách a korekce jsou vyjádřeny účetními odpisy, resp. oprávek, které mnohdy korespondují s daňovými odpisy – a tedy věrně nezobrazují skutečný stav opotřebeného majetku – je při použití jako podkladu pro ocenění podniku možnost značného zkreslení hodnot uváděných aktiv.

Jak uvádí Sabolovič [19], při oceňování podniku je potřeba znát odpověď na otázky, které části podniku vyjádřené principem Rozvahy (Obrázek 5) tvoří součásti (entitu) ekonomického prostoru s názvem „podnik“. Je to suma veškerých aktiv a pasiv, či pouze některé jejich části?

Rozvaha	
Aktiva (majetek)	Pasiva (kapitál)
Dlouhodobý majetek	Vlastní kapitál
	Cizí zdroje (dluhy)
Oběžná aktiva	Krátkodobé závazky z obchodního styku

Obrázek 5- Rozvaha

Picture No. 1 – Balance Sheet

Podle Saboloviče [19] nám na tyto otázky dává odpověď teorie oceňování, a to pojetím hodnoty na určitých hladinách. Hladinou je chápán počet a míra započitatelnosti jednotlivých prvků systému podniku. Hladiny hodnoty podniku jsou diferencovány z hlediska objemu a vlastnictví vloženého oceňovaného kapitálu. Teorie oceňování rozděluje hladiny hodnoty na hodnotu brutto a netto.

Hodnota brutto - hodnota podniku jako celku, jako podnikatelské jednotky; zahrnuje hodnotu pro vlastníky i pro věřitele.

- podle obchodního zákoníku se brutto hodnotou rozumí obchodní majetek, popř. obchodní jmění

Hodnota netto - hodnota podniku na úrovni vlastníků; jedná se tedy v podstatě o ocenění vlastního kapitálu (toto pojetí však vždy nemusí souhlasit s pojetím účetním).

- podle obchodního zákoníku se netto hodnotou rozumí čistý obchodní majetek nebo vlastní kapitál

Při výkladu pojmů „čistý obchodní majetek“ a „vlastní kapitál“ dochází k rozdílnostem ve způsobu oceňování a také v rozdílných položkách, které jsou zahrnovány do daných kategorií. Vlastní kapitál má podstatu v oceňování podle účetních pravidel, tedy podle historických cen, které převažují. Kdežto čistý obchodní majetek je chápán v souvislosti s reálnou hodnotou podniku, což je nejčastější a obvyklý cíl při ocenění podniku hodnotou netto³⁵.

3 ocenění majetku

Při ocenění majetku rozdíly spočívají zejména v systému účetnictví, kde není zahrnut majetek v jeho reálné výši. Rozdíly jsou nejenom v hodnotovém vyjádření položek zejména nehmotných aktiv (goodwill, nehmotný dlouhodobý majetek, pohledávky, rezervy), ale i u některých položek hmotných aktiv, zejména dlouhodobého hmotného majetku a zde konkrétněji u strojů a výrobních zařízení.

---

³⁵ Více MAŘÍK, Miloš: *Oceňování podniku*. Ekopress, 2003 Praha, 402 s. ISBN 80-86119-57-2

3.1 Dlouhodobý hmotný majetek

Jak jsem již uvedla v úvodu tohoto příspěvku, zaměřím se na dlouhodobý hmotný majetek, a to konkrétně na stroje a výrobní zařízení. Domnívám se totiž, že problematice oceňování strojů a výrobních zařízení v kontextu oceňování podniku jako celku není v odborné literatuře věnována dostatečná pozornost. Podle Krabce [18] v praxi často dochází k ocenění podniku na bázi tzv. „tržní hodnoty“ při využití výnosových oceňovacích metod, s diskontní mírou odvozenou na základě CAPM, a tato částka/hodnota se považuje za obecně platnou.

Další kategorií hodnoty je **obvyklá hodnota**, kterou definuje zákon č. 151 /1997 Sb. o oceňování majetku. Dle §2 tohoto zákona se majetek a služba oceňují obvyklou cenou, pokud zákon nestanoví jiný způsob oceňování. Obvyklou cenou se pro účely zákona rozumí cena, která by byla dosažena při prodeji stejného, popřípadě obdobného majetku nebo při poskytování stejné nebo obdobné služby v obvyklém obchodním styku v tuzemsku ke dni ocenění. Přitom se zvažují všechny okolnosti, které mají na cenu vliv, avšak do její výše se nepromítají vlivy mimořádných okolností trhu, osobních poměrů prodávajícího nebo kupujícího ani vliv zvláštní oblíbenosti.

Mimořádnými okolnostmi trhu se rozumějí například stav tísně prodávajícího nebo kupujícího, důsledky přírodních či jiných kalamit.

Osobními poměry se rozumějí zejména vztahy majetkové, rodinné nebo jiné osobní vztahy mezi prodávajícím a kupujícím.

Zvláštní oblibou se rozumí zvláštní hodnota přikládaná majetku nebo službě vyplývající z osobního vztahu k nim.

Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách v aktuálním znění, uvádí v §1, že zákon se vztahuje na uplatňování, regulaci a kontrolu cen výrobků, výkonů, prací a služeb (dále jen „zboží“) pro tuzemský trh, včetně zboží z dovozu a cen zboží určeného pro vývoz.

Zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku v aktuálním znění upravuje způsoby oceňování majetku a služeb pro účely taxativně stanovené tímto zákonem (zejména oceňování pro účely daňové, dědictví, apod.), tedy pro jiné účely, než je prodej. Jak uvádí Bradáč [23], tento předpis se nevztahuje na sjednávání cen – toto i nadále bude ve smyslu zákona o cenách probíhat převážně dohodou. Zákon je předpisem obecným, rámcovým, ve kterém jsou uvedeny základní zásady, kterých je při oceňování třeba dbát. Dále uvádí Bradáč [23] v přehledně členěné tabulce „Způsoby ocenění majetku podle zákona č. 151/1997 Sb., a jejich použití“.

Způsob	Definice	Použití
Obvyklá cena podle §2 zákona	Cena, která by byla dosažena při prodeji stejného, popřípadě obdobného majetku, nebo při poskytování stejné nebo obdobné služby v obvyklém obchodním styku v tuzemsku ke dni ocenění....	a) Veškerý majetek, jenž není uveden v §3 a dalších zákona č. 151/1997 Sb., (zejména věci movité) b) Majetek, jenž je sice uveden v §3 a následujících zákona, je však u něj jiným předpisem předepsáno ocenění podle §2 zákona.
Jiné způsoby ocenění		Majetek uvedený v §3 a dalších zákona, u něž není jiným

ExFoS 2012 - Expert Forensic Science
XXI. mezinárodní vědecká konference soudního inženýrství
20. - 21. 1. 2011 v Brně

		předpisem předepsáno ocenění podle §2
a) nákladový	Náklady, které by bylo nutno vynaložit na pořízení předmětu ocenění v místě ocenění a podle jeho stavu ke dni ocenění.	<ul style="list-style-type: none"> • Některé nemovitosti (dříve cena „reprodukční snižená o opotřebení“, „časová cena“)
b) výnosový	Vychází z výnosu z předmětu ocenění skutečně dosahovaného nebo z výnosu, který lze z předmětu ocenění za daných podmínek obvykle získat, a z kapitalizace tohoto výnosu (úrokové míry)	<ul style="list-style-type: none"> • některé nemovitosti • práva vyplývající z průmyslových práv a práva na označení a výrobně technických poznatků • věcná břemena a práva odpovídající věcným břemenům • podnik, stanoví-li tak prováděcí vyhláška (zatím nestanoví) • práva autorská a práva pořizovatelů databáze
c) porovnávací	Vychází z porovnání předmětu ocenění se stejným nebo obdobným předmětem a cenou sjednanou při jeho prodeji; je jím též ocenění věci odvozením z ceny jiné funkčně související ceny	<ul style="list-style-type: none"> • některé nemovitosti
d) podle jmenovité hodnoty	Vychází z částky, na kterou předmět ocenění zní, nebo která je jinak zřejmá.	<ul style="list-style-type: none"> • Dluhopisy a směnky • Platební prostředky • Ceniny a platební karty • Vklady • Peněžité pohledávky • Peněžité závazky
e) podle účetní hodnoty	Vychází ze způsobů oceňování stanovených na základě předpisů o účetnictví.	<ul style="list-style-type: none"> • Veřejně obchodovatelné cenné papíry neobchodované na veřejném trhu a veřejně neobchodovatelné cenné papíry • Podíl v obchodní společnosti a účast v družstvu
f) podle kurzové hodnoty	Vychází z ceny předmětu ocenění zaznamenané ve stanoveném období na trhu	<ul style="list-style-type: none"> • veřejně obchodovatelné • cenné papíry tuzemské • nebo zahraniční, obchodované na veřejném trhu
g) sjednanou cenou	Cena předmětu ocenění sjednaná při jeho prodeji, popřípadě cena odvozená ze sjednaných cen	<ul style="list-style-type: none"> • podnik
<p>Podnik nebo jeho část se oceňuje součtem cen jednotlivých druhů majetků zjištěných podle tohoto zákona, snižený o ceny závazků. Jestliže bude při prodeji podniku sjednaná cena vyšší než cena zjištěná podle předchozího, ocení se podnik cenou sjednanou. Rozdíl mezi cenou</p>		

sjednanou a cenou zjištěnou se považuje za cenu dobré pověsti podniku (goodwill).

Tabulka 1 – Způsoby ocenění majetku podle zákona č. 151/1997 Sb.

Table No 1 – Valuation of property pursuant to Act No. 151/1997 Coll.

Zdroj: (Bradáč, 2010) s.149[6]

Z uvedené tabulky je viditelné, že zejména věci movité – tedy mimo jiné i stroje a výrobní zařízení – se oceňují cenou obvyklou.

Podle Bradáče [23] je důležitým údajem při ocenění konstatování, co vše je při ocenění bráno jako její součást (je tedy obsaženo v ceně) a co je jejím příslušenstvím, a tedy může být oceněno samostatně.

Podle Borga [21] je určování hodnoty movitého majetku založeno na dvou pilířích:

1. znalost techniky, konstrukce a provozních vlastností hodnoceného zboží (majetku), abychom mohli posoudit jeho výkonnost
2. znalosti trhů, na nichž je zboží nabízeno a kupováno.

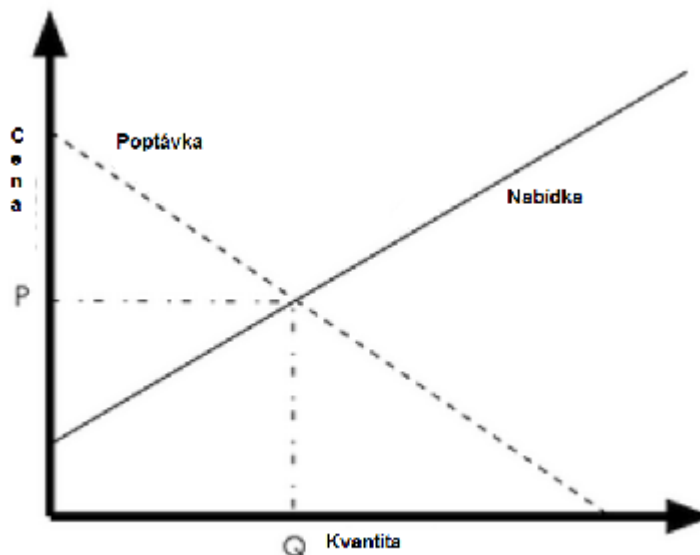
Pokud oceňovatel/znalec ovládá obě tyto oblasti, vytváří to i obraz o daném oceňovateli/znalci.

3.1.1 Trh, nabídka a poptávka

Jak již bylo zmíněno, základním předpokladem pro kvalifikované určení hodnoty movitého majetku – v našem případě zúženo na stroje a výrobní zařízení – je potřeba mít znalosti týkající se poptávky a nabídky, tedy trhu. Zjednodušeně lze říci, že

tržní cena = nabídková cena = poptávková cena

Graficky lze znázornit tržní cenu jako průsečík křivek nabídky a poptávky po daném zboží:

Obrázek 6 – Křivka nabídky a poptávky

Picture No. 2 – Graph Supply and Demand

Podle Borga [21] v podstatě každý účastník trhu stojí před problémem určit pro své účely správnou tržní hodnotu zboží/majetku. Prodávající musí přesně znát své náklady jako spodní

hranici nabídkové ceny a situaci na trhu, aby určil horní hranici nabídkové ceny. Naproti tomu kupující musí přesně znát svůj užitek ze zboží, jako horní hranici kupní ceny.

V mnoha případech ale oceňovatel/znalec musí určit hodnotu použitého zboží/majetku, velikost škod nebo nájemného. K tomuto jsou potom potřeba další znalosti o spotřebních vlastnostech zboží/majetku a jejich časových změnách.

3.1.2 Určení hodnoty strojů a výrobních zařízení

Jak uvádí Makovec [20], na českém trhu je nedostatek odborné literatury, která by se věnovala ocenění významné složky hmotného majetku, tedy pro oceňování dílčích strojů a výrobních zařízení, případně technologických celků. Přitom v rámci české ekonomiky dochází neustále k vlastnickým změnám u výrobních zařízení a strojů, kde nastupuje problematika jejich oceňování.

Jak již bylo výše uvedeno, základními předpisy pro oceňování majetku je zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku, nebo vyhláška MF č. 279/1999 Sb., ve znění vyhlášky č. 338/2001 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona.

Jak dále uvádí Makovec [20], chybí databáze struktury a skladby strojů a výrobních zařízení. U těchto struktur a skladeb strojů a výrobních zařízení je obtížné sledovat vývoj ceny sjednané právě v důsledku absence příslušné databáze.

Lze dovodit, že každý stroj nebo výrobní zařízení se v každém konkrétním okamžiku nachází v jedinečném technickém stavu, který je závislý na věku/stáří stroje, na rozsahu prováděné obnovy stroje, na kapacitě jeho využití, prostředí, ve kterém se stroj nachází, výrobně technickým podmínkám atd.

Pokud se podíváme na standardní metodiky pro určování obecné/tržní hodnoty stroje nebo výrobního zařízení, vidíme, že se zde používají v procesu ocenění postupy, které lze znázornit obecným algoritmem.

Nová hodnota DHM – výchozí hodnota

- Vstupní cena – pasportizace, inv. Karty A
- Cena dle ceníků
- Reprodukční cena

↓
Amortizace DHM
 amortizační stupnice – lineární, degresivní hranice B
 30 – 20 – 10%

↓
Výše srážek a přírůžek

- dle skutečného stavu fyzického, morálního opotřebení
- opravy, modernizace

C

↓
Technická hodnota DHM
 a) propočtem $TH = 1 \left(1 - \frac{B}{100}\right) \cdot 1 \pm \frac{C}{100} \cdot 100$ TH
 b) podle tabulek
 c) multikriteriální hodnocení

↓
Cena časová
 $CC = \frac{TH}{100} \cdot A$ (technická hodnota / 100) x nvá hodnota CC

Cena obvyklá

$CO = CČ \times KP$ cena časová x koeficient prodejnosti

CO

↑
rozbor trhu, rozbor prosperity, strategie

Obrázek 7 – Základní algoritmus oceňování DHM

Picture No 3 – The basic algorithm valuation of tangible fixed assets

Zdroj: (Makovec, 2010) [20]

Stanovení výchozí ceny (pořizovací ceny) není problematické u strojů a výrobních zařízení, která se v době ocenění vyrábí, případně jsou dostupné na trhu. Složitější situace nastává v okamžiku, kdy je potřeba ocenit stroj nebo výrobní zařízení, které se již nevyrábí nebo není na trhu dostupné. V tomto případě je potřeba stanovit výchozí cenu oceňovaného stroje a výrobního zařízení na bázi srovnatelné výchozí ceny [20]:

- **cenovým porovnáním**, ve kterém se porovnávají parametry jako
  - druh stroje, účel jeho používání,
  - koncepce konstrukce stroje (materiál, pohon),
  - výkonové parametry (velikost, rozměry, výkonnost),
  - kvalita provedení (životnost, ekologie, ...)
  - podmínky výroby (kusová, individuální, sériová, hromadná),
  - dostupnost servisu, náhradní díly, opravitelnost.
- **přepočtem historické pořizovací ceny** – přepočet indexem růstu cen v příslušném oboru od data ocenění (ČSÚ).

Ve znalecké praxi se lze setkat s různými uznávanými metodickými pomůckami k oceňování strojů a výrobních zařízení. Pro ilustraci uvádím některé z nich:

- **Metodická pomůcka k oceňování strojů a strojních zařízení** (autor R. Knoflíček, vydalo VUT Brno 1997)
- **Znalecký standard stanovení hodnoty strojů a strojních zařízení** (autoři Kasanický, Kocúr, Veselko, vydalo Ministerstvo spravedlnosti SR, ÚSI v Žilině 1993)
- **Metodická pomůcka pro oceňování strojů a zařízení** (autor Uhlíř a kol., vydal KS Praha 1995)
- **Znalecký standard č.1 pro oceňování motorových vozidel** (autoři Krejčíř, Bradáč, vydal ÚSI VUT Brno a Ministerstvo spravedlnosti ČR, 1991-1995)

V těchto metodických pomůckách jsou podrobněji rozvedeny a odůvodněny výpočty jednotlivých algoritmů (viz výše). Z důvodu rozsahu tohoto příspěvku se nebudu podrobněji zabývat jednotlivými metodickými pomůckami.

Poměrně novou myšlenkou je podle Makovce [20] **multikriteriální bodová metoda k určování vstupní ceny zařízení**. Protože stanovení výchozí ceny stroje nebo výrobního zařízení je jedním z klíčových problémů, zaměřuje se autor na stanovení co nejpřesnější výchozí ceny. Podle Makovce [20] je výchozí cena v podstatě reprodukční cena, která by byla vynaložena k pořízení stejného nebo srovnatelného stroje v době ocenění. K jejímu stanovení lze použít

- **Přepočet původní pořizovací ceny pomocí indexu růstu cen** – zde ale je problém vysokého stupě zprůměrování indexů, které jsou propočteny pro velké soubory strojů a výrobních zařízení a nejsou tedy schopny rozlišit různé tendence u dílčích strojních skupin
- **Srovnáním s pořizovací cenou nového stroje** – pokud u něho nedošlo k zásadním technickým a konstrukčním změnám; tato metoda je celkem bezproblematicky aplikovatelná u

jednoduchých strojů a výrobních zařízení, ale u složitějších zařízení je nutná důkladná analýza a porovnání všech působících technických parametrů.

Tuto metodu lze úspěšně použít u strojů a výrobních zařízení, která se již nevyrábějí nebo nejsou dostupná na trhu. Nicméně v současné době řada firem vyrábí a nabízí obdobná zařízení, kdy lze na základě dostupných údajů, které se vztahují k technickým parametrům těchto vyráběných a dostupných strojů a výrobních zařízení, sestavit srovnávací vzorek k oceňovanému stroji nebo výrobnímu zařízení, a tím i současnou prodejní cenu obdobného stroje nebo výrobního zařízení. Autor (Makovec, 2010) na základě dlouhodobého zkoumání došel k závěru, že lze najít určité závislosti mezi stanovenými důležitými parametry a pořizovací cenou, a že lze tuto závislost vyjádřit matematicky pomocí korelační analýzy a regresní analýzy. Výsledky typu funkce u významných faktorů zobrazuje následující tabulka:

Vysvětlující proměnná	Typ funkce
Šířka stroje	Lineární
Výška stroje	Lineární
Hmotnost stroje	Mocninná
Délka pracovního stolu	Lineární
Délka pracovního pásu	Mocninná
Maximální šířka materiálu	Lineární
Maximální výška materiálu	Lineární
Průměr kol (pásov.)	Mocninná
Výkon motoru	Mocninná

Tabulka 2 – Typ funkce u významných faktorů

Table No 2 – Function type of significant factors

Podle Makovce [20] je další logika propočtů zachycena v těchto krocích:

1. Každému faktoru (technickému parametru) lze přiřadit určitý počet bodů v závislosti na tendenci růstu tohoto parametru; lze zvolit minimální a maximální počet bodů parametru na základě významnosti jeho vztahu.
2. Přírůstek bodů v intervalech od minima do maxima lze přizpůsobit charakteru regresní funkce (lineárně, progresivně, regresivně rostoucí přírůstek).
3. Pomocí vytvořené tabulky bodového ohodnocení se vypočte součet bodů za technické parametry u strojů, které jsou nabízeny na trhu.
4. Součty dosažených bodů za jednotlivé stroje jsou párovými korelačními hodnotami k cenám nabízených strojů.
5. Při znalosti souhrnného bodového ohodnocení oceňovaného stroje s využitím bodové tabulky lze buď pomocí propočtené regresní funkce nebo pomocí odvozeného grafu vypočítat hledanou, srovnatelnou pořizovací cenu kteréhokoliv oceňovaného stroje dané typové řady.

Uváděná metoda oceňování strojů a výrobních zařízení se sice zdá složitá a pracná, nicméně proti běžně používaným způsobům subjektivních odhadů představuje způsob, jak exaktně lze určit objektivní hodnotu/cenu, která v rámci oceňovacího procesu může zpřesnit obecnou cenu o desetitisíce až statisíce a tedy zpřesnit i výslednou hodnotu určenou oceňovatelem/znalcem.

4 Závěr

Cílem tohoto příspěvku bylo poukázat na problematiku oceňování strojů a výrobních zařízení v rámci oceňování podniku jako celku. Pokud oceňovatel/znalec bude přistupovat k určení hodnoty podniku pouze na základě finančních výkazů, kde je majetek zachycen v historických cenách a účetně a daňově plně odepsaný majetek se zde nezobrazuje vůbec, může dojít k značným nepřesnostem výsledné hodnoty.

Při oceňování podniku jako celku by kvalifikovaný a zodpovědný oceňovatel/znalec měl pečlivě zkoumat strukturu údajů v předložených finančních výkazech a pokud dojde k závěru, že v hodnotě stálých aktiv jsou zahrnuty i stroje a výrobní zařízení (mimo jiné), měl by – podle mého názoru – zvolit oceňovací metodu používanou pro tento druh dlouhodobého majetku.

Dále jsem chtěla ve svém příspěvku poukázat i na metodu korelační a regresní analýzy, která je poměrně nová a lze ji velice úspěšně použít u strojů a výrobních zařízení, která se již nevyrábějí nebo nejsou dostupná na trhu.

5 Literatura

- [4] KRABEC, Tomáš: Oceňování podniku a standardy hodnoty. Grada Publishing, a.s., 2009 Praha, 264 s. ISBN: 978-247-2865-0
- [5] SABOLOVIČ, Mojmír: Stanovení hodnoty podniku. Mendelova univerzita v Brně, 2011 Brno, 103 s. ISBN: 978-80-7375-503-4
- [6] MAKOVEC, Jaromír: Oceňování strojů a výrobních zařízení. IOM VŠE, 2010 Praha, 92s. ISBN: 978-80-245-1737-7
- [7] BORG, Uwe: Hodnocení movitého hospodářského majetku. CONSULTINVEST spol. s r.o., 1995 Praha, 568 s. ISBN: 80-901486-3-8
- [8] MAŘÍK, Miloš: Oceňování podniku. Ekopress, 2003 Praha, 402 s. ISBN 80-86119-57-2
- [9] BRADÁČ, Albert a kol.: Soudní znaleství, Akademické nakladatelství CERM, s.r.o., 2010 Brno, 242 s. ISBN 978-80-7204-704-8